WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.
NEDERLAND: 40 cts

28 AUGUSTUS 1953. Nr 151
3de JAAR — 20 BLADZ.

Mickey magazine

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

HALLO ! hallo ! mijn trouwe kereltjes en kerlinnetjes, hier ben ik — alweer ! alweer ! alweer !

Ik heb deze week enkele vrije uurtjes aan de god der wijsheid geofferd. Niets is me liever, dan oude werken te lezen, want bij sommige literatoren uit lang voorbije tijden kun je wijsheid met akers putten !.

Nooit gehoord van Adriaan Poirters ? Deze Jezuïet, die door Gerrit Kalff in zijn « Geschiedenis der Nederlandse Letterkunde » genoemd wordt « de Roomse Cats », had een pen die maar zelden op rust kon komen.

Zijn beste werk, « HET MASKER VAN DE WERELD », was bedoeld om het zedelijk leven van het volk op te bouwen, niet door het gebruik van een zwaar-ernstig redenaarsproza, doch wel door een pittige, ongerept frisse volkstaal.

Zo vertelt Adriaan Poirters (1605-1675) in zijn *Masker* een « versieringe » waarvan de hoofdakteur een achter-achter-achterbet-overgrootvader van Seke Wolf moet geweest zijn. Luister maar :

De Wolf, om zijn dieverijen tot de galge veroordeeld, was verbeden op zulken bestek dat hij zoude hangen d' eersten keer, als hij nog vleesch zoude stelen.

Zijnde dan in 't veld, ziet hij een schaap op den kant van de Riviere weiden. Het bakhuis begon hem te wateren; maar de galge deed hem den lust vergaan.

Edoch, gelijk de occasie den dief maakt, zoo grijpt hij 't bij den hals, en sleepende dat (schaap) door de Riviere zeide hij : « Kom, Kabeljauwke ! »

Jullie proeven natuurlijk de echte volksluim in dit proza, dat ik evenwel wil toelichten : *was verbeden op zulken bestek* is Oud-Nederlands voor « had vergiffenis verkregen, op voorwaarde... ». Zo ook « bakhuis » voor « bakkes », dat van het Middelnederlands komt : *bactand*, kies, + *huus*, huis. Vandaar : watertanden, zo sterk verlangen, dat 't water in de mond komt.

Nu ! We zien daar de Wolf staan en wel in een lastig parket. Zijn hongerige maag spoort hem aan : « Pak het, toe ! ». Maar anderzijds spookt hem het schrikbeeld van de galg door 't hoofd. Die galg, dat is de wet « Gij zult niet doden, gij zult geen anders goed begeren ! ». En de Wolf vindt er wat op : hij sleept het schaap door 't water en... beschouwt het als een riviervis die niemand toebehoort, die niet eens tot het dierenrijk van land en bos behoort. « Kom kabeljauwke ! »

Wat denken jullie? Zien wij rondom ons niet, hoe sommige mensen precies doen als de Wolf ? Zij weten wat geoorloofd is en ook waar straf op staat. En zij zoeken een middel om de wet ongestraft te overtreden en, vooral, om hun eigen geweten gerust te stellen. Zij geven hun daden een andere naam en wat in zichzelf kwaad is, geven zij een reukje van deugd.

Dat herinnert mij aan die boer die de koe van zijn buurman had gestolen. « Gij zijt een dief ! » verweet hem zijn geweten. « Dat is niet waar! » zei de boer « Ik heb mijn buurman eens een touw geleend en ben het gaan terugnemen. 't Was mijn schuld niet dat er een koe aan vastzat ! »

Mickey

DITJES EN DATJES VAN...

Mickey's Club

ER komt weer leven in de brouwerij ! Zo zou Donald zeggen...

Luc Lancaster, Steenweg op Nieuwpoort 73, Oostende, heeft, op het ogenblik dat ik deze regels schrijf, hopelijk reeds enkele leden bijgewonnen voor zijn clubje 244.

Luc's plan is een Mickey-clubblaadje te kunnen in elkaar draaien, dat om de maand of, indien het te duur zou kosten, om de 3 maanden zou bezorgd worden aan de leden van de Oostendse afdelingen.

Luc verzoekt de Oostendse vrienden, die lid zijn van onze grote club, bij zijn afdeling aan te sluiten. Hij vraagt vooral jongens die niet bang zijn om de handen uit de mouwen te steken !

Ik wens je 't beste, Luc ! Ik acht je mans genoeg om je plan door te voeren en iets te verwezenlijken, dat « knal » is, echter onder de voorwaarden die wij kennen, he ?

•

In Arnhem zit er ook een warmbloedig mannetje dat « De Arnhemse Mickeyers » — clubje 246 — heeft gesticht. Alle leden van de club in de omstreken van Arnhem, Nijmegen en Elst kunnen aansluiten bij de « captain » van dit clubje : **Robert-Johan VISSER,** Bakenbergseweg 57, Arnhem.

Jan Dewaardt (Arnhem), Marina den Hartog en Pamela van Leeuwenstein kunnen misschien in kontakt komen met Robert, om voor de Mickeyvrienden in Arnhem, Nijmegen, Elst en omstreken een lokaal clubnieuwsbladje uit te geven (met de machine getikt, of op stencyl getrokken). Of is dit kontakt ondertussen al werkelijkheid ?

•

Uit Hasselt ontving ik van **Willy Boonen,** Gaarveldstraat 96, een voorstel, dat ik jammer genoeg niet kan bijtreden. Je bedoeling is misschien goed, Willy, maar alles moet via het centraal bestuur gaan. Trouwens, je begrijpt ook wel, dat het niet opgaat alle leiders en onderleiders in een bepaalde stad te verenigen !

Waarom sluit je niet aan bij een van de Mickeyclubjes in je stad ? Ik geef je het adres van de leiders :
Clubje 108 : Van Gils Michel, Lazarijstraat 85.
Clubje 130 : Gerrits Jan, Willekensmolenstraat 26.
Clubje 187 : Thomas Guido, Passerellestraat 8.
Clubje 164 : Timmermans René, Runxtersteenweg 93 (Runxt).

•

Graag ontving ik enig nieuws van mijn clubleiders. Ik hoop, dat zij tijdens de vakantie plannen hebben kunnen vormen om hun afdeling op volle toeren te doen draaien. In het volgend nummer vermeld ik weer een twintigtal clubjes. Ik doe dit telkens om twee redenen : 1° om de nieuwe lezers-leden aan te sluiten bij een afdeling in hun stad of gemeente; 2° om de leiders het adres van andere leiders te bezorgen, zodat ze met elkaar kunnen korresponderen over clubaangelegenheden ! Klim dus eens vlug in de pen, clubleiders en -leidsters.

MICKEY.

KOPJES

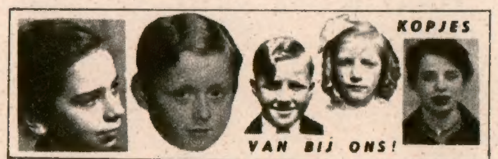

VAN BIJ ONS !

✱

DIT ZIJN...
LAENEN Alina, VAN DONINCK Armand, HUSSON Henri en Oliva en VAN BAVEL Jeanne.

✱

Mickey's Brievenbus

Korrespondentjes die antwoord over de post verlangen, sluiten in hun omslag een postzegel van 2 fr. bij. Antwoord per brief wordt binnen de 8 à 10 dagen gegeven.

Antwoord in deze Brievenbus is « gratis », maar men moet verscheidene weken wachten, daar dit niet kan gebeuren vóór het hele blaadje gedrukt en fijn-af bij de verkopers bezorgd is.

• Dit keer komt **Hilda LOOS (Gent)** als nummer één op de proppen. Ik heb je lidkaart een tijdje geleden laten zenden. Goed ontvangen, Hilda ? Jawata komt nog wel ten tonele, hoor, maar veel platen heb ik van hem voorlopig niet. Van Dingo, Pluto, Eega, de Donaldneefjes, Donald, Seke en Wolfje heb je de groetjes. Hoor ik spoedig nog eens van je ?

• Van **Joseph BARBIERS** ontving ik « greetings » op een « Valentine's post card » en de poststempel van High Wycombe (Bucks) drukte er dit op : « Long live the Queen. » Engelse humor of wat ? Immers, die stempel liep dwars over een 2 1/2 pence « postage revenue » met de beeldenaar van wijlen koning George VI ! Nu, ik merk op die prentkaart, dat « The Vale » in High Wycombe iets prachtigs is, Joseph. Wat is dat voor een kasteel aan de overkant van de rivier ? Vertel je me eens wat meer over die mooie streek ? Taai, Joseph ! Hou je roer ginder stevig in handen, hoor, en laat maar eens meer een « Valentientje » overwaaien !

• Onze (zeer puzzleachtige) vriend **Kees BLOMMERS (Oudenbosch)** zond me een tekenraadsel met uitleg. Ik begrijp best, wat je bedoelt, Kees, maar welke is nu de oplossing ? Ik kan geen tekenraadsel voor opname doorgeven, als ik de oplossing niet erbij krijg ! Je wil toch niet dat de honderdduizend lezertjes van ons blaadje de oplossing per brief aan jou zelf vragen ? 't Zou je 10.000 gulden port kosten. Nu, Kees, zo gaat het niet, jongen. Bezorg mij het probleem zoals het moet getekend staan, met de er bij horende opgave, en... de oplossing die de week daarna moet verschijnen ! Doe je 't ?

• Uit Gent kreeg ik een prachtig epistel toegezonden. De steller van die Paulusbrief was natuurlijk **Eric VALSCHAERTS,** 10 jaar en... « verstand voor een van 13 » ! Je mopjes en raadseltjes geef ik door, hoor. Je rebus wordt nagetekend en komt ook in 't bladje. Wanneer ? Dat konden de mannetjes van de redaktie mij niet met zekerheid zeggen. Zo lang leef je echter nog wel ! 't Ga je goed, Eric !

MICKEY.

JEREMIAS weert zich

Om te voorkomen dat de Zware Jongens zijn geld zouden stelen, heeft Jeremias Mac Duck zijn fortuin op de bodem van een meer gestort. De Zware Jongens zenden er bommendragende aalscholvers op af, om de afdamming op te blazen, maar Jeremias kent de taal van deze vogels en beveelt hen rechtsomkeert te maken.

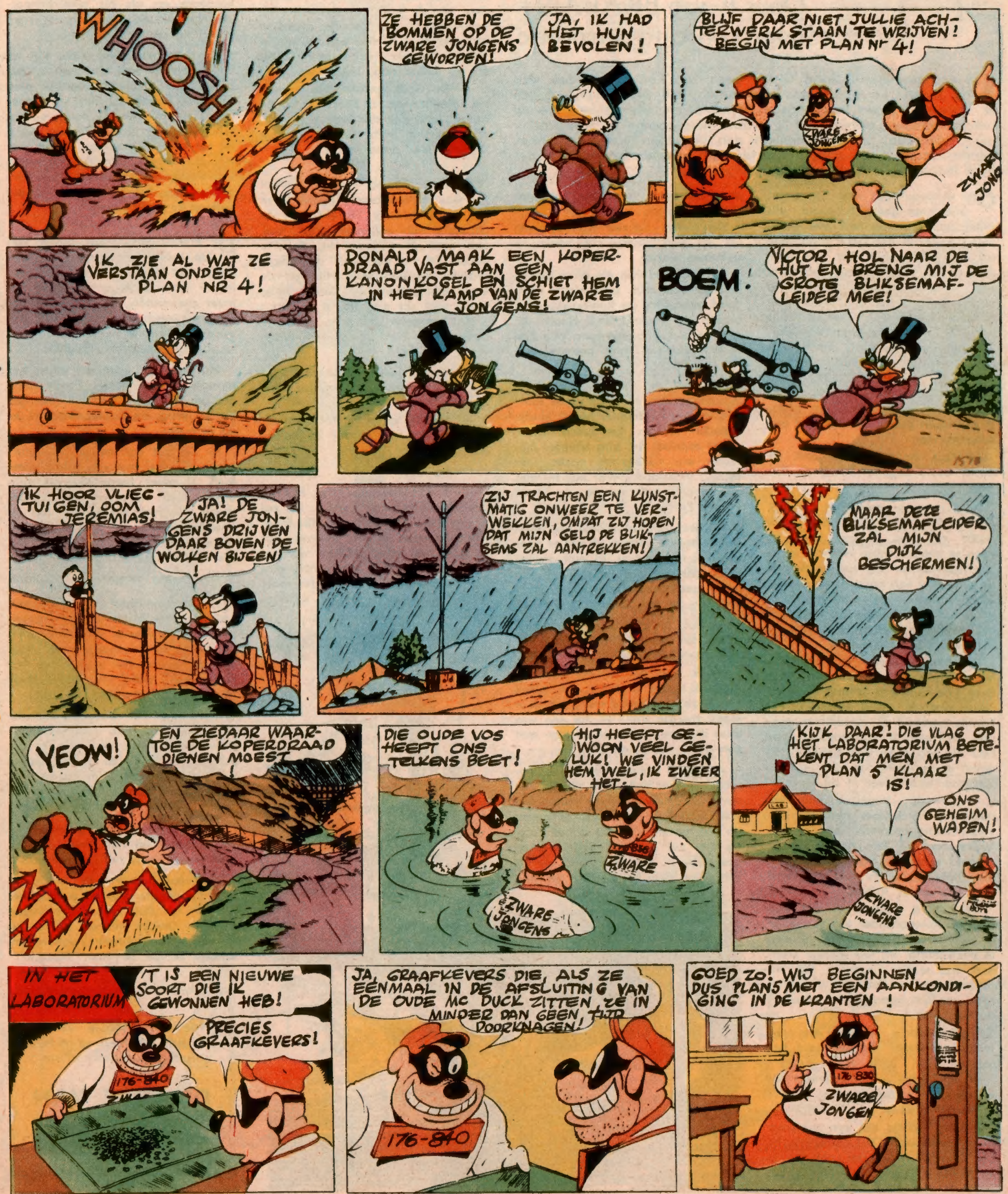

VOLGENDE VRIJDAG : **HET KWADE IS GESCHIED !**

Het kind van de Kolenbrander

Door F van BRABANT naar een oud sprookje

IN een onmetelijk lund leefde eens een koning die gek was op jagen. Lauwhart was zijn naam. Hij bracht zijn dagen door met jagen in de bossen. Avonturiers, die de hele wereld bereisd hadden, ontving hij 's avonds heel gaarne in zijn prachtige ridderzaal, omdat zij hem dan vertelden van hem onbekende landen waar andere soorten van wouddieren leefden die heel moeilijk te schieten waren.

OP zekere dag was Lauwhart weer op jacht gegaan. Hij kreeg een prachtig hert met glimmend gewei in het zicht, maar hoe hij ook mikte, het dier was hem telkens te vlug af en ontsnapte aan 't dodelijk kruit. De koning achtervolgde het en verdwaalde daarbij in het dichte woud. Toen hij zich daar rekenschap van gaf, was het reeds zo laat, dat hij het besluit nam de nacht onder de blote hemel door te brengen. Hij zocht naar een geschikte plaats voor zijn nachtrust en ontdekte toen plots, in een open plaats, de hut van een kolenbrander.

— Kan ik onder uw dak de nacht doorbrengen ? vroeg de koning.

— Gij komt ongelegen, vriend, antwoordde de kolenbrander, die dacht met een gewone jager te doen te hebben. Mijn vrouw is ziek, levensgevaarlijk nog wel, en ik heb de zorg over een pasgeboren kindje. Maar kom, we moeten vrienden zijn in de nood. Kruip op de zolder in het hooi, dan kunt ge morgen verder gaan ! Wel te ruste !

De koning kroop in het hooi, maar dat was nu precies niet het dons van zijn bed waard. Hij kon maar niet in slaap geraken. Hij hoorde gestaag de wouddieren roepen en toen 't middernacht was had hij nog geen oog geluikt. Hij stond op en bemerkte dat er licht viel door een spleet in de vloer.

— Ze zijn beneden nog op, dacht hij. En ik hoor stemmen van verscheidene vrouwen. Zou de kolenbrander me iets op de mouw gespeld hebben ? Misschien komen hier heksen samen ? Ik zal eens door die spleet kijken.

De koning keek en... wat zag hij ? De kolenbrander lag te slapen op een brits en zijn vrouw scheen in bezwijming. Bij het wichtje stonden drie oudjes, gans in het wit gekleed. Elk van deze drie vrouwtjes hield een pas aangestoken kaars in de hand.

— Dit kindje zal vele gevaren te doorworstelen hebben ! zei het eerste.

— Dit jongetje zal gesterkt uit alle gevaren komen en lang leven ! sprak het tweede.

— Dit wichtje zal een prinsesje huwen, voorspelde het derde vrouwtje. Immers, twee uur geleden is er op het paleis van de koning, die daar boven in het hooi ligt, een meisje geboren.

De oudjes bliezen hun kaarsen uit en vertrokken, stil zoals ze gekomen waren.

— Dat kind van die arme kolenbrander zou mijn schoonzoon worden ! mompelde de koning die alles gezien en gehoord had. Nooit ! Al stak men mij op een lans, nog zou ik zo'n huwelijk niet goedkeuren !

TOEN het dag werd had Lauwhart nog steeds niet de slaap kunnen vatten. Hij hoorde hoe 't kindje beneden huilde. De kolenbrander stond radeloos bij zijn wiegje. Zijn vrouw was tijdens de nacht voor eeuwig ingeslapen. Wat zou hij met dat ongelukkig weesje nu aanvangen ?

— Geef mij dit kindje, zei hem even later de koning. Ik zal er voor zorgen. Ik geef u in ruil zoveel geld, dat ge gedurende gans uw leven geen houtskolen meer moet branden om aan de kost te komen.

— Dat is gemakkelijk gezegd, sprak de kolenbrander. Maar wie bewijst mij, dat...

— Ik ben de koning van dit land. Ik beloof u stellig, dat ik het kindje zal opvoeden alsof het mijn eigen zoontje was ! Ik zal een van mijn dienaren hierheen zenden met een beurs vol goud.

— Best ! antwoordde de kolenbrander. Van het goud zal ik een deel gebruiken om mijn vrouw een haar waardige rustplaats te geven en een huisje te kopen in het dorp. De rest zal ik aan goede werken besteden. Ik ben nog jong en wil leven van mijn arbeid. Dat gij mijn kindje als het uwe zult opvoeden steekt me een riem onder het hart. Ikzelf zou het niet kunnen. Ik zal het iedere week komen bezoeken.

— Nee ! nee ! riep de koning uit. Gij staat mij uw kind gewoon af. En ook uw vaderrecht. Niemand, maar dan ook niemand, mag ooit weten, dat aan 's konings hof het kind van een kolenbrander opgevoed wordt ! Akkoord ?

De kolenbrander zag geen middel om zijn kindje zelf op te voeden. Hoe zou hij houtskolen branden om de kost te verdienen en tegelijkertijd zijn zoontje oppassen en verzorgen ? Het wichtje moest immers onder waakzame ogen staan, iedere dag, ieder uur.

— Op Gods genade dan ! sprak de kolenbrander. Ik heb mijn kindje liever levend maar ver van mij, dan dood in mijn hut. Ik zal uw dienaar hier opwachten !

TOEN de koning in zijn kasteel was aangekomen, werd hem het blijde nieuws verteld van de geboorte van een dochtertje, precies rond de tijd dat hij de drie oudjes in de hut van de kolenbrander bespied had. Hij kon de voorspelling van het derde oudje maar niet uit zijn hoofd zetten : « Dit jongetje zal een prinsesje huwen ! » Zijn bloedeigen dochtertje nog wel !

De koning werd er somber om en liet een van zijn knechten roepen.

— Kolkos, sprak hij tot de man, kent gij het woud waar de kolenbrander woont ?

— Ja, heer !

— Goed ! Ga naar zijn hut en overhandig hem deze beurs. Hij zal u een klein kindje geven. Gij moet het meenemen en hem beloven, dat er goed zal voor gezorgd worden. Ge kent het meer dat twintig mijl noordwaarts ligt. In dat water moet gij het kind, een jongetje, werpen.

— Maar, heer, dat is...

— Zwijg ! viel Lauwhart in. Indien het kindje niet in dat water terechtkomt, zult gij en de uwen morgen bij dageraad aan de duivelseik opgeknoopt worden. Ik zal u laten verspieden ! Begrepen ?

De knecht ging bevend heen. Hij sprong in het zadel en reed naar het woud toe. In zijn binnenste hoorde hij gestaag een vermanende stem : « Gij zult niet doden ! » Maar hij was zelf vader van vijf kinderen en als hij niet gehoorzaamde, zouden er morgen vroeg zeven doden zijn.

De man herinnerde zich, wat hij op de knieën van zijn moeder gehoord had : alleen wanneer men uit vrije beweging, met volle toestemming het kwade doet, is men schuldig voor God. En hier werd hij tot nood gedwongen, tegen zijn wil. Hij hoopte, dat de goddelijke Voorzienigheid een middel zou uitdenken om de zaak een heel ander verloop te geven.

DE knecht verliet het huisje van de kolenbrander met het jongetje, dat in een mandje lag. Hij kwam aan de brug die over het meer gespannen was en stelde tot zijn verwondering vast, dat het anders zo kalme water nu als een reusachtige bergvloed bruiste.

Hij sloot de ogen en wierp het mandje in het water. Zonder verder om te kijken reed hij naar het paleis terug. De koning wachtte er op hem.

— Gij zijt een trouwe dienaar ! sprak de vorst met een brede glimlach. Ik weet reeds dat gij mijn bevel naar behoren hebt uitgevoerd. Nu rust het kindje van de kolenbrander op de bodem van het diepe meer ! Ik ben verlost van die ongewenste schoonzoon !

De koning vergiste zich echter.

Het mandje dreef op dit ogenblik op het water als in een schommelwieg. De bruisende golven hadden het opgetild en meegevoerd naar een hoekje van het meer, waar het water weer rustig was. Het wichtje sliep als een engeltje.

Een visser in zondagspak, die te hangelen zat, merkte het drijvende mandje. Hij wipte in zijn schuit, roeide er op af en haalde het uit het water. Zijn ogen glinsterden toen hij het kindje zag. Hij bracht het bij zijn vrouw en zei :

— Gij hebt al jaren gebeden om een zoontje en hier hebt ge het. Het water heeft het ons gebracht.

De vissersvrouw was uitermate blij. Zij dankte God en voedde het kindje op als haar bloedeigen zoontje. Omdat het als Mozes op 't water was komen aandrijven, schonk ze het de naam Moosje.

Hoe het Moosje verder verging verneem je in het volgend nummer, nl. in :

DE BODE VAN LAUWHART

DE DUIVELSDRANK

Mickey heeft op Dingo een experiment gemaakt met een toverdrank van zijn eigen compositie. Hij hoopt Dingo op die manier sterker te maken. Deze herkent zijn vrienden niet meer en waant zich Sam-de-Aal, een kampioen worstelen. Na enkele glansrijke overwinningen gaat hij een wedstrijd aan met de geduchte wereldkampioen. Tengevolge van een slag op zijn hoofd wordt hij echter opnieuw de oude Dingo en zijn kunstmatige kracht verdwijnt. Zijn tegenstander mishandelt Mickey en, dol van woede, werpt Dingo hem dwars door de ringvloer.

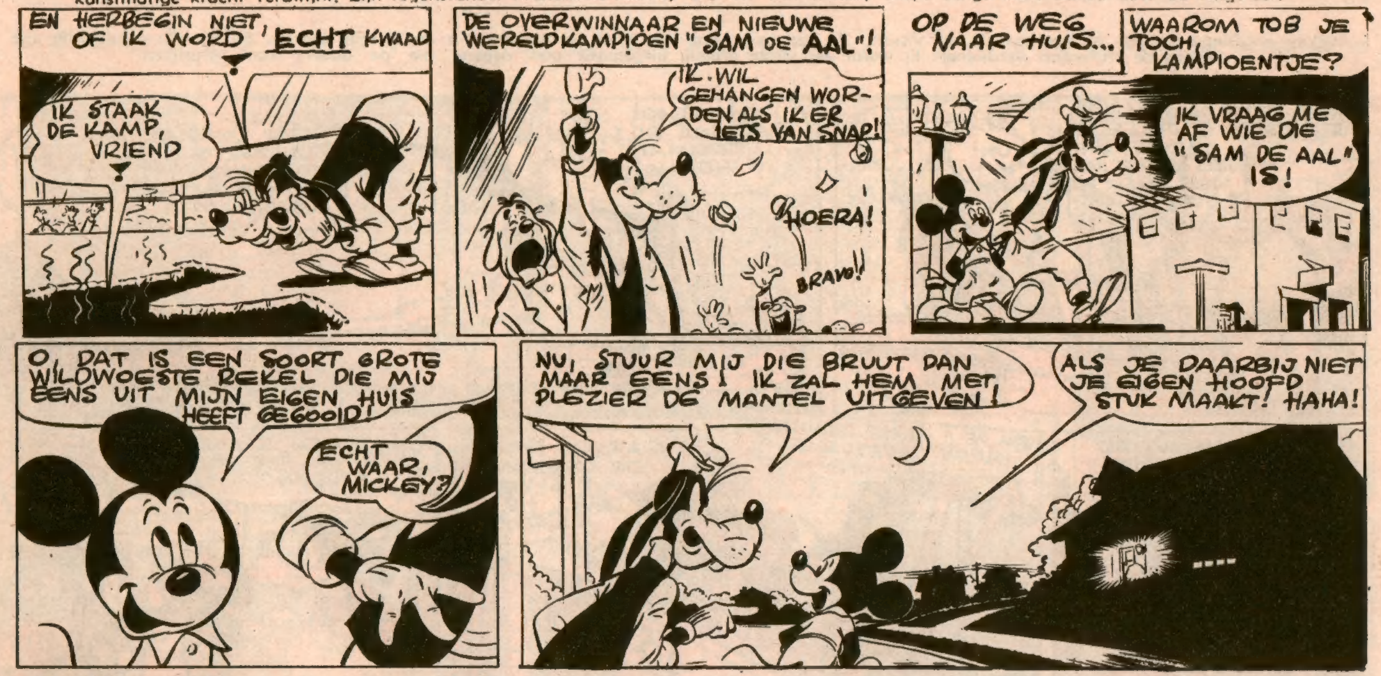

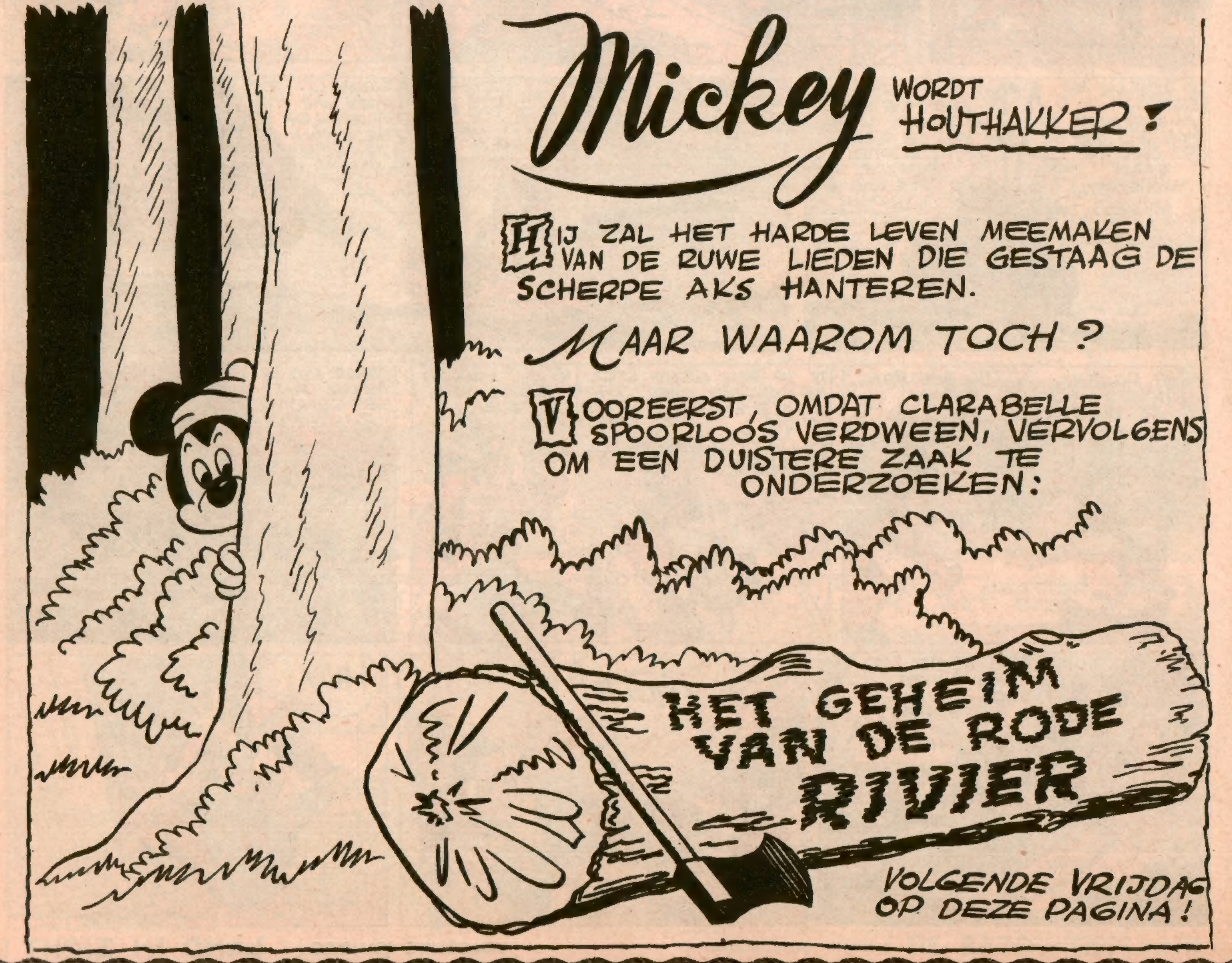

MICKEY en de PIRATEN

Mickey en Dingo worden aangemonsterd als vissers. Ze vernemen dat hun boot de dertiende is om zee te kiezen. De twaalf voorgaande zijn tijdens de kruisvaart verdwenen. Er wordt een grote premie uitgeloofd aan degene die de daders kan aanwijzen.

VOLGENDE VRIJDAG : **LAND IN ZICHT !**

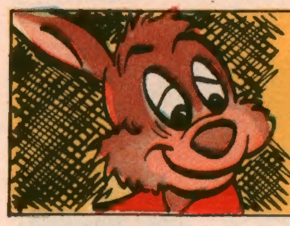

De DRUIVEN van broeder KONIJN

Die dag was het stikheet...

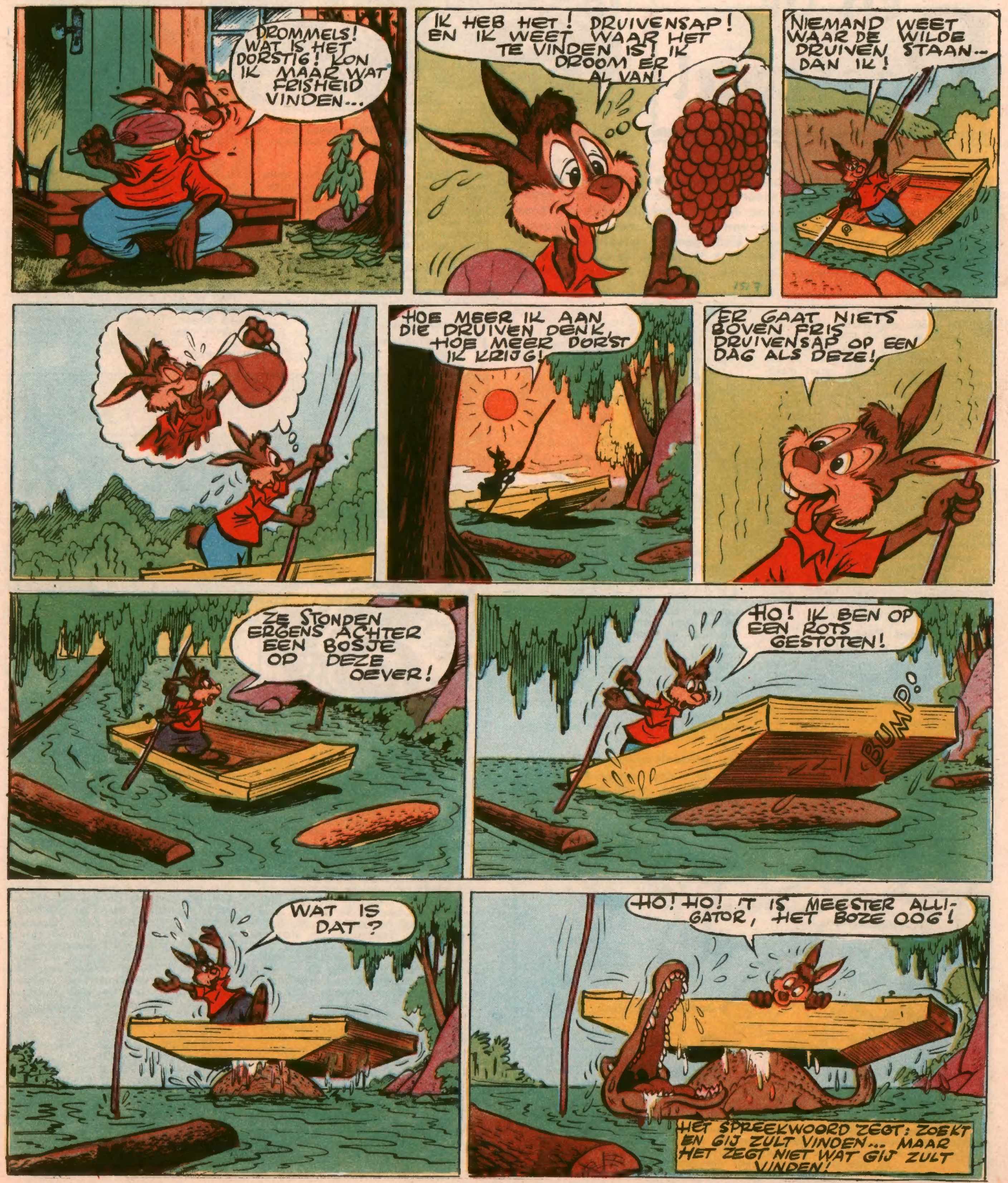

VOLGENDE WEEK : **DE REDDINGSPLANK**

De Post en de Postzegel

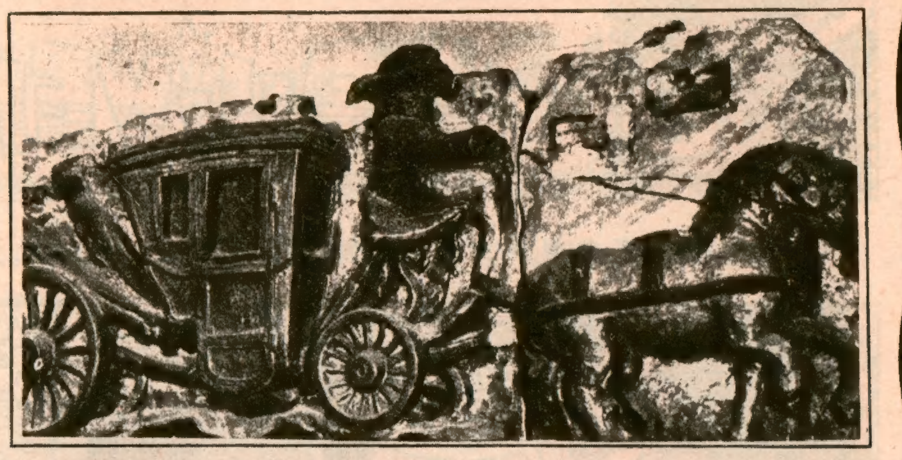

Het uithangbord van een Brusselse herberg roept ons de tijd der postwagens voor de geest. « In 't Karosseken » heet die herberg, maar cowboys uit de Far-West ontmoet men er niet.

VELE lezers van ons magazine hebben als hobby het verzamelen van postzegels, maar de meeste onder hen weten niet precies te vertellen hoe de postzegel eigenlijk ontstaan is. Op verzoek van de leden van een van onze Antwerpse clubjes, zullen wij in een paar bijdragen de geschiedenis van de post en de postzegel in het kort vertellen. Hopelijk zullen ook de niet-verzamelaars er een leerzaam brokje lektuur aan hebben.

REEDS vóór duizenden jaren bestond de post in China, Egypte, Medië en Assyrië. Natuurlijk niet als in onze tijd, want er waren toen geen postwagens, geen posttreinen, geen postauto's, geen postvliegtuigen, geen postgebouwen.

Volgens Xenophoon (1) en Herodotos (2) zou Kuros de Oude, de stichter van het oud-Perzische rijk, de eerste geweest zijn om in zijn koninkrijk een soort postwezen te hebben ingericht. Op bepaalde plaatsen — posten — werden langs de grote wegen in geheel het rijk mannen opgesteld, meestal op een afstand van een dagmars van elkaar. Vaak waren het slaven die voor deze postdienst werden gebruikt. Ze moesten zich gewoon « doodlopen » om de berichten van man tot man door te geven. Er lagen ook enkele poststallen langs de wegen, om zeer dringende rapporten over veldslagen of militaire bevelen over te brengen.

De Romeinse Post

ONDER Julius Caesar was de Romeinse post in Gallië reeds tamelijk goed ingericht, doch uitsluitend voor militaire doeleinden.

Cicero, de Romeinse staatsman, redenaar en schrijver, die in de Tweede Burgeroorlog (49-45 v. C.) aan Caesar's zijde stond, bleef met de grote veldheer in korrespondentie, toen deze in Bretagne vertoefde. Hij ontving in Rome o.a. twee brieven van Caesar, de eerste na 26, de tweede na 28 dagen, wat voor die tijd buitengewoon snel was.

De Post tijdens de Christenvervolging

DIOCLETIANIUS (284-305 n. C.), Romeins keizer, die de wreedaardige tiende Christenvervolging beval, gaf het Rijk een nieuwe indeling en omvormde het postwezen.

In Italië — en ook reeds in sommige wingewesten — werden de postwegen voor de burgerij opengesteld. Later werd alles uitgebreid, zodat het hele postwezen bestond uit een administratieve en een fiskale post, een militaire en burgerlijke post.

De Middeleeuwse Post

IN de « Kapitulariën » van Karel de Grote wordt er gewag gemaakt van « angaria » of posten.

Dit is de kaart van het Perzische Rijk. Men merkt er de grens op onder Dareios, een opvolger van Kuros, en de Koninklijke Weg van Sardeïs (Ludië) naar Soesa (bij de Perzische Golf). Op die weg richtte Kuros in de 5de eeuw v. C. reeds een postdienst in.

Het Westen bleek echter nog alles van de Romeinen te moeten leren. Wel vaardigde Karel in 807 een verordening uit, die voorschreef, dat een postdienst met koeriers diende ingericht langs de wegen die naar Duitsland, Frankrijk en Italië leidden.

Deze postwegen stonden open voor de burgerij, maar de lasten waren zo hoog, dat alleen de ridders er met hun beurs bijkonden.

De Renaissance-Post

DE geschiedenis leert ons, dat Lodewijk de XIde ten jare 1464 in Frankrijk de brieven-, de reizigers- en de goederenpost instelde.

Een ander uithangbord van een Brusselse herberg in sierlijk gesmeed koper luidt : « In de Posthoorn ». Hier spande de postwagen in vroeger tijden af.

Het prettige van die instelling was, dat de brievenpost — natuurlijk nog steeds zonder gebruik van postzegels — aanleiding gaf tot de grappigste adressenpuzzle's.

Een inwoner van Parijs schreef op zijn omslag : « Aan M. Bernard sul tan crète Mediterranée. » De brief bleef gedurende maanden bij de postwacht liggen, tot een bediende klaar zag in die puzzle. Het adres was zo bedoeld : « M. Bernard, sur le Tancrède, en station sur la Méditerranée. » (3).

Een andere briefschrijver omschreef de bestemmeling zo : « M. M... wonende in het huis waarnaast een grote hoop sneeuw ligt, in Lyon. »

Nog een andere korrespondent schreef op zijn omslag : « Mejuffer Marie Havré, te Marseille, een klein vrouwtje met twee Duitse herdershonden. »

Tenslotte nog deze toppuntpuzzle op een omslag uit die tijd : « M. Durand, zelfde adres als het voorgaande. »

De Amerikaanse Post

DE organisatie van de post in de Verenigde Staten van Amerika is het werk van Duncan Campbell, die er de grondslagen van legde in 1693.

Twintig jaar later — precies in 1714 — was er een officieel postverkeer tussen Boston en New-York. Het duurde echter nog dertig jaar, tot 1743, alvorens de postverbinding tussen Philadelphia en New-York tot stand kwam. In de zomer had er een postzending plaats per week; in de winter een om de 15 dagen. Tussen New-York en Virginia reed de post 's winters één en 's zomers tweemaal om de maand.

Briefport in de 19e Eeuw

IN 1817 betaalde men in Frankrijk voor de verzending van een brief een taks van 1 fr. voor de afstand Parijs-Marseille en 0,20 fr. voor Parijs-Versailles.

Dit briefrecht werd door de verzender in klinkende munt betaald. Postzegels waren er nog niet.

De Fransen, die ook graag alle uitvindingen voor zich opeisen, geven toe, dat zij niet de eerste postzegel in omloop brachten, maar dat het « principe » ervan reeds in 1653 in Parijs gekend was. Op het Paleis van Justitie, zo beweren ze, werden « billets de port payé » (4) afgeleverd, waarmede men het briefrecht betaalde. Dit biljet was eigenlijk een soort postband, waarin de te bezorgen brief werd geschoven.

Aan de uitvinding van de postzegel in 1840 is echter een hele geschiedenis verbonden en die vertellen we in het volgend nummer.

DAVID K. DAVIDS.

---

(1) Grieks veldheer, wijsgeer en geschiedschrijver (439-394 v. C.) die met Kuros de Jonge de tocht der 10.000 Grieken naar Perzië ondernam.

(2) Grieks geschiedschrijver (484-425 v. C.) die verre reizen maakte in het Oosten en Egypte.

(3) M. Bernard, op schip Tancrède, liggend in Middellandse Zee.

(4) Bewijs van betaald port.

De zaak van de Ranch Marmaduke

Tijdens de afwezigheid van haar oom Marmaduke dirigeert Minnie zijn ranch. Hoewel in een vallei met loodrechte bergwanden geparkeerd, verdwijnt het vee. Minnie roept de hulp van Mickey en Dingo in. Mickey heeft onmiddellijk vermoedens op Pancho, de vertrouwensman van Minnie.

VOLGENDE VRIJDAG : **OPGEPAST VOOR DE STIER !**

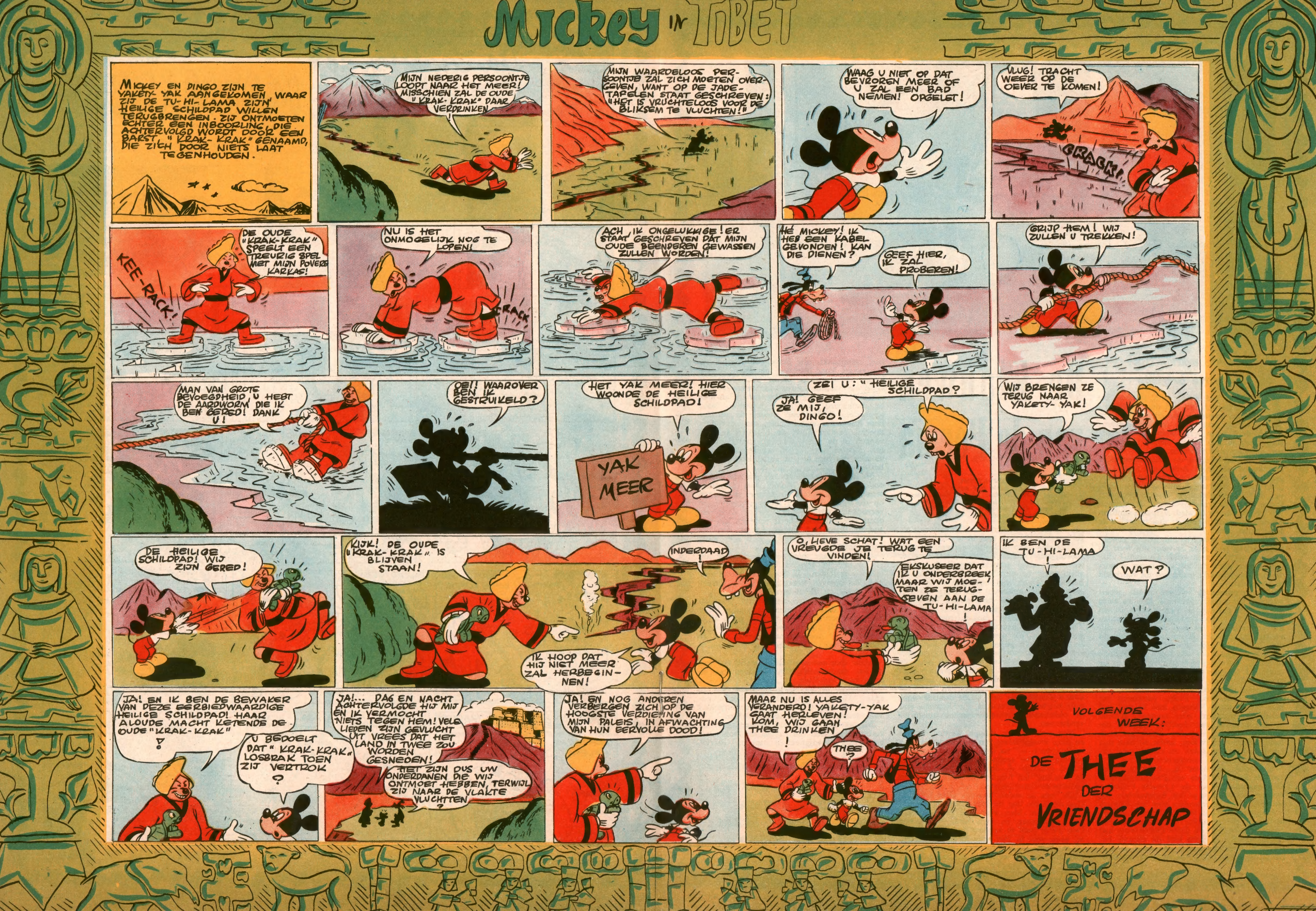

MICKEY IN TIBET
MICKEY EN DINGO ZIJN TE YAKETY-YAK AANGEKOMEN WAAR ZIJ DE TU-HI-LAMA ZIJN HEILIGE SCHILDPAD WILLEN TERUGBRENGEN. ZIJ ONTMOETEN ECHTER EEN INBOORLING, DIE ACHTERVOLGD WORDT DOOR EEN BARST, "KRAK-KRAK" GENAAMD, DIE ZICH DOOR NIETS LAAT TEGENHOUDEN.
MIJN NEDERIG PERSOONTJE LOOPT NAAR HET MEER! MISSCHIEN ZAL DE OUDE "KRAK-KRAK" DAAR VERDRINKEN
MIJN WAARDELOOS PERSOONTJE ZAL ZICH MOETEN OVERGEVEN, WANT OP DE JADE-TAFELEN STAAT GESCHREVEN: "HET IS VRUCHTELOOS VOOR DE BLIKSEM TE VLUCHTEN!"
WAAG U NIET OP DAT BEVROREN MEER OF U ZAL EEN BAD NEMEN! OPGELET!
VLUG! TRACHT WEER OP DE OEVER TE KOMEN!
CRACK!
KEE-RACK!
DE OUDE "KRAK-KRAK" SPEELT EEN TREURIG SPEL MET MIJN POVERE KARKAS!
NU IS HET ONMOGELIJK NOG TE LOPEN!
CRACK
ACH, IK ONGELUKKIGE! ER STAAT GESCHREVEN DAT MIJN OUDE BEENDEREN GEWASSEN ZULLEN WORDEN!
HÉ MICKEY! IK HEB EEN KABEL GEVONDEN! KAN DIE DIENEN?
GEEF HIER, IK ZAL PROBEREN!
GRIJP HEM! WIJ ZULLEN U TREKKEN!
MAN VAN GROTE BEVOEGDHEID, U HEBT DE AARDWORM DIE IK BEN GERED! DANK U!
OE!! WAAROVER BEN IK GESTRUIKELD?
HET YAK MEER! HIER WOONDE DE HEILIGE SCHILDPAD!
YAK MEER
ZEI U: "HEILIGE SCHILDPAD?
JA! GEEF ZE MIJ, DINGO!
WIJ BRENGEN ZE TERUG NAAR YAKETY-YAK!
DE HEILIGE SCHILDPAD! WIJ ZIJN GERED!
KIJK! DE OUDE "KRAK-KRAK" IS BLIJVEN STAAN!
INDERDAAD!
IK HOOP DAT HIJ NIET MEER ZAL HERBEGINNEN!
O, LIEVE SCHAT! WAT EEN VREUGDE JE TERUG TE VINDEN!
EKSKUSEER DAT IK U ONDERBREEK MAAR WIJ MOETEN ZE TERUGGEVEN AAN DE TU-HI-LAMA!
IK BEN DE TU-HI-LAMA!
WAT?
JA! EN IK BEN DE BEWAKER VAN DEZE EERBIEDWAARDIGE HEILIGE SCHILDPAD! HAAR ALOUDE MACHT KETENDE DE OUDE "KRAK-KRAK"!
U BEDOELT DAT "KRAK-KRAK" LOSBRAK TOEN ZIJ VERTROK?
JA!... DAG EN NACHT ACHTERVOLGDE HIJ MIJ EN IK VERMOCHT NIETS TEGEN HEM! VELE LIEDEN ZIJN GEVLUCHT UIT VREES DAT HET LAND IN TWEE ZOU WORDEN GESNEDEN!
HET ZIJN DUS UW ONDERDANEN DIE WIJ ONTMOET HEBBEN, TERWIJL ZIJ NAAR DE VLAKTE VLUCHTTEN?
JA! EN NOG ANDEREN VERBERGEN ZICH OP DE HOOGSTE VERDIEPING VAN MIJN PALEIS, IN AFWACHTING VAN HUN EERVOLLE DOOD!
MAAR NU IS ALLES VERANDERD! YAKETY-YAK GAAT HERLEVEN! KOM, WIJ GAAN THEE DRINKEN!
THEE?
VOLGENDE WEEK:
DE THEE DER VRIENDSCHAP

TWEEDE HOOFDSTUK

De Klauwen van de Poema

De witte brigade

SAMENVATTING
Pedro Arriga heeft het ambt van gouverneur van Pasorico onrechtmatig verworven. Een vereniging, de « Liberacion », die door de geheimzinnige « Poema » word geleid, neemt het op tegen de diktator.

PEDRO had echter zijn troepen georganiseerd. Hij had drie sterke brigades gevormd, die elk uit honderd vijftig uitgelezen mannen bestonden, welke term vooral van toepassing bleek te zijn op de slechte neigingen van de leden dezer benden.

Elke maand werden de belastingen door de diktator zelf geïnd. Achter een grote tafel gezeten, die te midden van het grootste plein van de stad stond, ontving hij het geld van de belastingbetalers. In de provincie kwam de witte brigade — zoals de mannen van Pedro wegens de kleur van hun uniform werden genoemd — om de drie maanden de belastingen innen.

Wee hem die weigerde zijn geld te geven : men verjoeg hem naar de woestijn, waar hij de prooi werd van de wilde Guarani-Indianen, ofwel werd hij tot stokslagen veroordeeld, « om de wederspannigen tot voorbeeld te strekken ».

Het vreedzaamste wezen wordt woest wanneer het wordt opgejaagd. Weldra sloeg het door de belastingen uitgeperste volk aan het morren. De meeste landbouwers hadden het grootste deel van hun door noeste vlijt verworven spaarpenningen aan de hebzucht van Arriga en zijn trawanten moeten afstaan. Op zekere dag werd een van Pedro's mannen, aan een paal vastgebonden, in de omgeving van de stad teruggevonden. Zijn gezicht was met honig besmeerd en om hem heen zwermde een wolk van vliegen. Toen de man vóór Pedro verscheen om hem verslag uit te brengen, kon hij niet veel belangrijks vertellen. Vier mannen, gekleed in een uniform van dezelfde snit als dat van de brigade, maar dan zwart gekleurd, hadden hem aangevallen; nadat zij hem met honig hadden bestreken en aan de paal gebonden, waren zij verdwenen.

Van toen af waren de gelukkige dagen voor de onderdrukkers van Pasorico voorbij. De heldendaden van de « zwarte brigade » werden het voorwerp van opwindende gesprekken voor de inwoners van San Miguel.

Men vertelde dat Pedro Arriga 's avonds niet meer alleen durfde uitgaan, sedert een onbekende hem in de *Calle Diamantina* had tegengehouden en hem met de uiterste beleefdheid verzocht had « het hoofd te ontbloten voor een echte Pasoricaanse patriot ». En toen de diktator niet al te vlug aan het zo hoffelijk geformuleerde verzoek van die voorbijganger voldeed, had hij een revolver tegen zijn slaap gevoeld, terwijl de andere, altijd even beminnelijk, hem dezelfde zin herhaalde en er aan toevoegde : « Wanneer men op de spanveer van deze revolver drukt, maakt zij een hels lawaai. Wij willen toch de brave arbeiders die deze wijk bewonen niet wakker maken, niet waar ? » Toen Arriga zijn hoed had afgenomen, begon de man, die een zwart kostuum droeg en het onderste gedeelte van zijn gezicht in een halsdoek van dezelfde kleur verborgen had, hem het haar af te knippen met een schaar die hij met zijn rechterhand hanteerde, terwijl de linker steeds de loop van de revolver tegen de slaap van de « patiënt » drukte. Na een « Uw dienaar wanneer het weer gegroeid is, Excellentie », was de onbekende vervolgens in de duisternis verdwenen.

Nog vele andere dingen werden verteld en deze waagstukken van de leden van « La Liberacion » — zo had men de geheime vereniging die tegen de volksverdrukkers streed gedoopt — deden de getuigen van de houding van Miguel de Santa Rosa van verontwaardiging koken.

Dit was de reden waarom Don Felix de Casaverde die dag de jonge man de les was komen lezen. Men weet hoe deze de zaak had opgenomen en men heeft gezien hoe Don Felix hem te kennen had gegeven dat hij geen voet in zijn huis meer zou zetten. Want Don Felix had het opgegeven de strijdlust, die de roem van de Santa Rosa's had uitgemaakt, nog langer bij Miguel op te wekken. Voor hem was met Don Ruiz de laatste afstammeling van de trotse hidalgo's welke eenmaal de luister van Spanje hadden uitgemaakt, verdwenen. Miguel ?... Een jonge melkbaard, die liever luisterde naar serenades, al zuchtend omdat de warmte hem hinderde, omdat Pablo, zijn lievelingsknecht, vergeten had de bloemen te vervangen in de salon, waar hij uren lang op een ligstoel kon liggen kijken naar zijn moeder die met een of ander borduurwerk bezig was.

Na het luidruchtig vertrek van zijn vaders oude vriend, was Miguel met gefronste wenkbrauwen en een grijns van misnoegen op de lippen in zulke diepe overwegingen verzonken, dat hij niet eens de deur zag opengaan om doortocht te verlenen aan een andere bezoeker : Pedro Arriga die, als trouwe vriend des huizes, zich niet meer liet aanmelden.

— Dag, jonge man, riep de diktator uit. Ha, u hebt er verstand van een lui-lekker leventje te leiden ! Ik benijd u ! Nooit zorgen, laat opstaan, vroeg gaan slapen, gelukkige sterveling die u bent ! ,

— Ja, mijn waarde gouverneur. Wanneer ik er aan denk dat mijn vader zijn leven heeft doorgebracht met zich de geest af te sloven om dit land te besturen ! Nu bestuurt u alles en ik neem er mijn gemak van. Ik zou mijn plaats voor geen berg goud willen afstaan.

Maar voor een aandachtig waarnemer was er iets raadselachtigs in de stem van de zoon van Don Ruiz.

Plotseling weerklonken er kreten op de straat. Vloeken, uitroepen van woede, gevolgd door enkele spotternijen en het geluid van stenen die weggeworpen worden.

Miguel snelde naar het venster onder de verbaasde blikken van Arriga, die hem nooit tot zoveel levendigheid in staat had geacht.

('t Vervolgt.)

DE VOLGENDE WEEK :

PEDRO ARRIGA ONTVANGT HET BEZOEK VAN DE POEMA

MICKEY'S WEKELIJKSE TOMBOLA

Hokus-Pokus... Pas !

127e TREKKING

DE WINNAAR VAN DE HOOFDPRIJS
D'ENGELBRECHTEN Nicolas
CHALET « VERT CLOS », CHATEAU D'OEX
Lidkaart Nr 25696
mag kiezen tussen een voetbal, een fototoestel, een polshorloge, een paar rolschaatsen, een chromatische harmonika en een bouwdoos met mechaniek.

1. **25696** D'ENGELBRECHTEN Nicolas, Chalet « Vert Clos », Château d'Oex.
2. **08363** GOVAERTS Albert, Lindedijk 5bis, Merksplas.
3. **41825** DEVAUX Claudine, Boetendaallaan 88, Ukkel.
4. **00071** WALEAND Henri, Smaragdstraat 37, Berchem-Antwerpen.
5. **33268** GILBERT Henry, Steenweg op Gent 232, Brussel.
6. **12996** VANHECKE Christiane, Ieperstraat 392, Menen.
7. **24887** COLARD Nadine, Vredestraat 56, Montignies-o/d-Samber.
8. **02915** COLLEMANS H., 7 Septemberlaan B 222, Heusden.
9. **22225** ANSLOT Christian, Madeliefjesstraat 15, Schaarbeek.
10. **05520** DE GROOTE Annette, Kerkstraat 1, Hertsberge.
11. **16748** PIRNAY Marie-Claire, Spintaystraat 123, Verviers.
12. **10366** VAN APELDOORN Tonny, Tolakkerweg 95, Hollandse Rading (Holland).
13. **26965** PIGEOLET André, Omaliusstraat 32, Ciney.
14. **06978** JOIRIS Madeleine, Donebeekstraat 77, Michelbeke.
15. **20832** VANDEWIELE Ginette, Ed. Anseelestraat, Moeskroen.
16. **11348** NACKAERTS Jac., Heerstraat, Neerpelt.
17. **36103** WALEFFE Mariette, Ern. Solvaylaan 146, Luik.
18. **09340** DENEYER Jean, Schaveystraat 28, Linkebeek.
19. **31257** CARLIER Jean-Claude, Gadussenstraat 14, Aat.
20. **04043** ZENTGRAF Urs., Krijgsbaan 42, Gent.
21. **26628** GILSOUL Jan, Brave Kinderenstraat 30, Hoei.
22. **13742** SIEBGENS Anne-Marie, Prinsengracht 495/3, Amsterdam-C. (Holland).
23. **18334** DUBY Marcel, Désiré Maroillestraat 17, Tertre.
24. **07275** BESCHUYT Jacq., Langestraat 99, Nieuwpoort.
25. **44149** DUTILLEUX Monique, Frinoisestraat 33, Doornik.

DENK ER OM ! UW PRIJS AANVRAGEN !

Iedere winnaar moet zijn prijs binnen de 2 maand volgend op 't verschijnen van dit nummer aanvragen. Gebeurt dit niet, dan wordt de prijs als afgestaan beschouwd voor de door « MICKEY-MAGAZINE » uitgeschreven of nog uit te schrijven prijsvragen.

Bij prijsaanvraag dient de leeftijd van de winnaar vermeld.

Alle goede zaken bestaan uit drie...

...En alle echte clubleden hebben die drie zaken, die zijn : clubspeld, postpapier, wimpel.

DE CLUBSPELD (Insigne)

uitgevoerd in 4 kleuren, met goudbandje, is een echt juweeltje. 't Kost 15 fr. voor België; voor Holland 1 fl. 25.

DE WIMPEL

is een leuk 4 kleurig vlaggetje in driehoeksvorm van 17 cm. bij 31 cm. Iets van het betere soort voor fiets of staf. De prijs ervan is : 20 fr. voor België; 1 fl. 50 voor Holland.

HET POSTPAPIER

voor je briefwisseling met vrienden en familie is te koop in kaftjes (omslagen) en dozen : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleurig, naar keuze. Het is met 5 verschillende Disney - figuren verlucht.

Een grote fraaie doos kost 25 fr. voor België, 1 fl. 95 voor Holland. Een kaft (pochette) met 5 dubbele bladen en 5 omslagen : 7 fr. 50 voor België, 60 cent voor Holland.

LET NU WEL OP !

1. Belgische lezers bestellen zo : ze storten de som op de postchekrekening 7539.34 van « Mickey-Magazine », te Brussel.

2. Hollandse lezers bestellen niet bij « Mickey-Magazine » in Brussel, doch wel bij de Firma VAN GELDEREN (Mickey-Holland) N. Z. Voorburgwal, 230-232, Amsterdam. Postgiro 137.867.

Ons compleet verhaal:

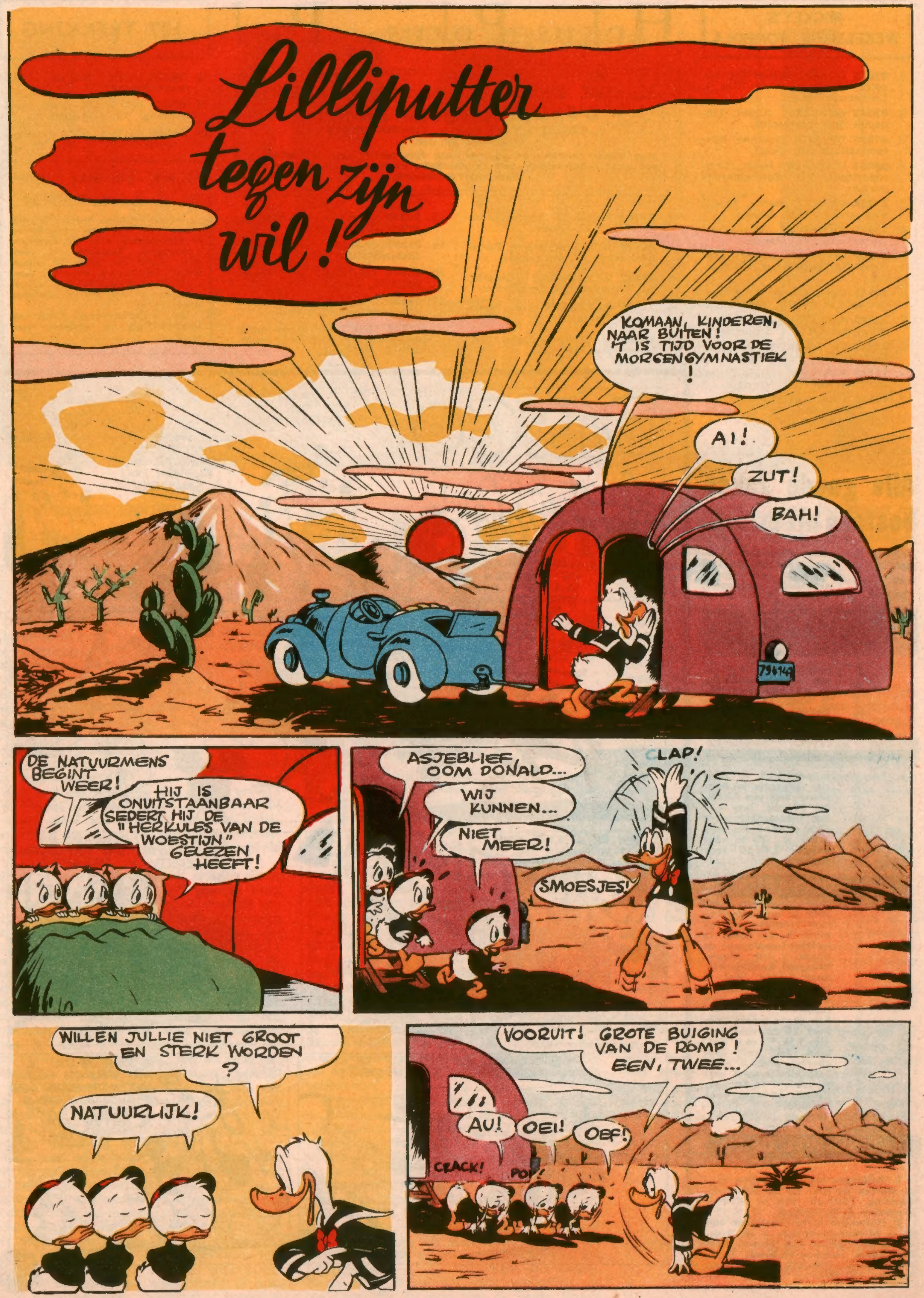

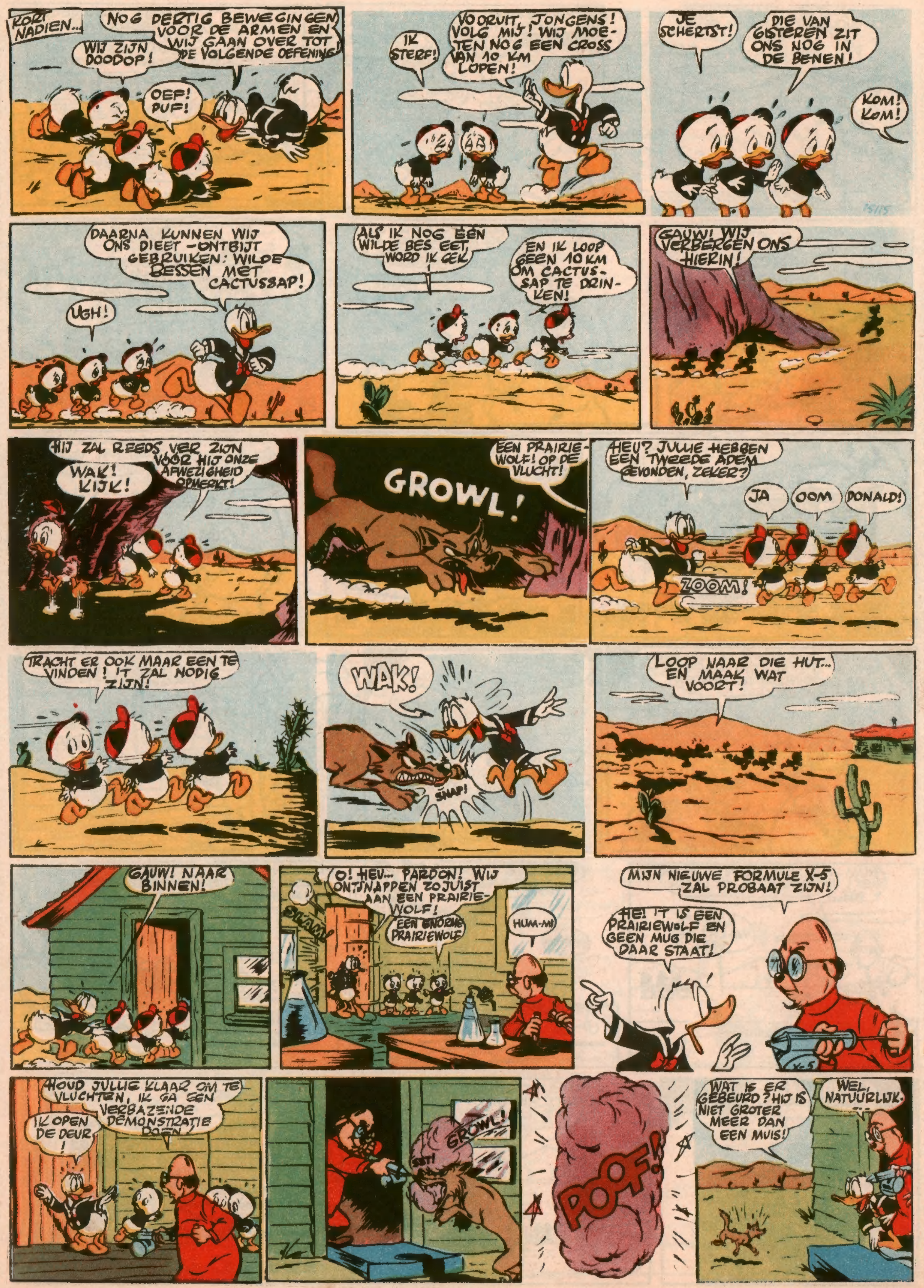

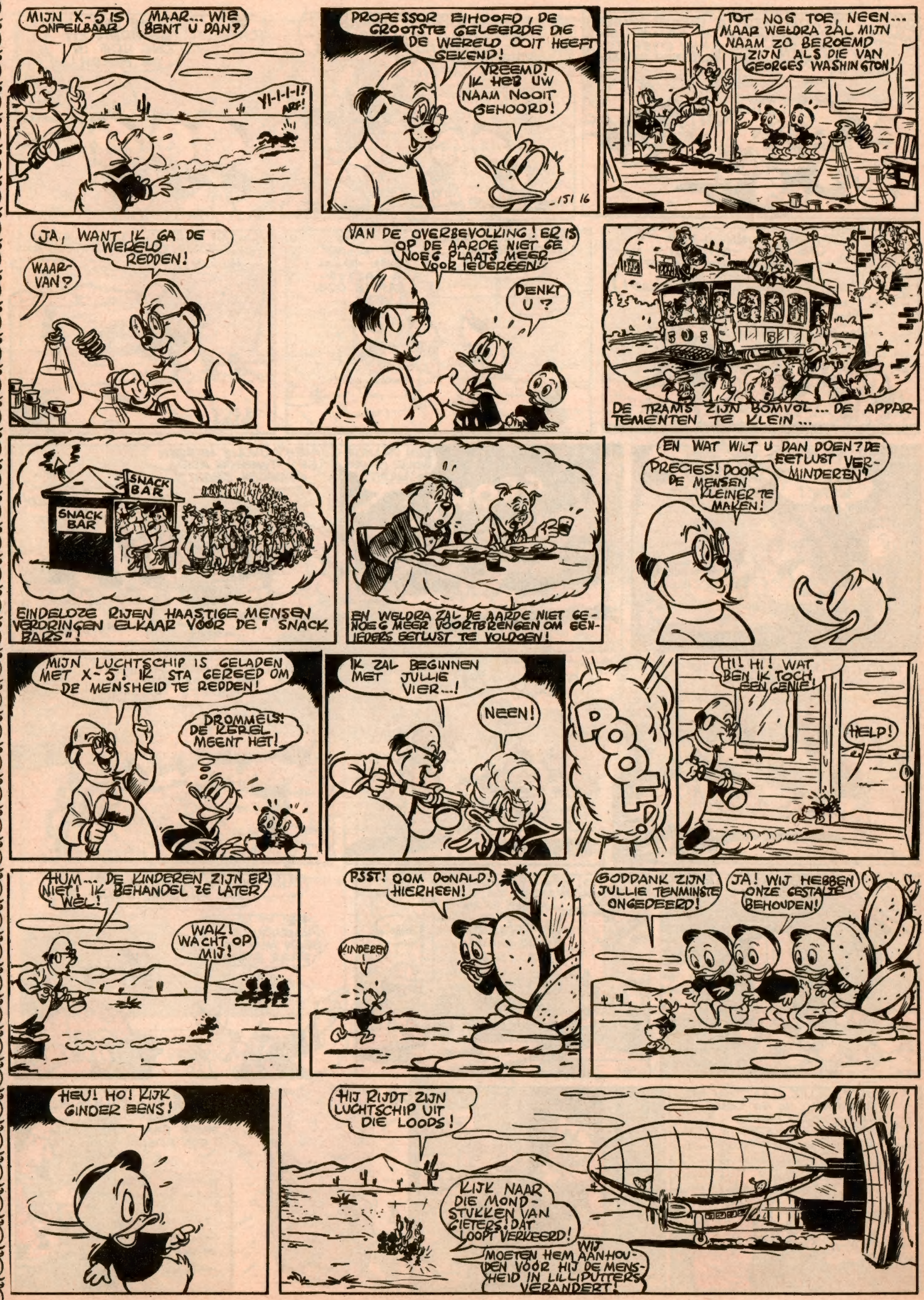
MIJN X-5 IS ONFEILBAAR
MAAR... WIE BENT U DAN?
YI-I-I-I! ARF!
PROFESSOR EIHOOFD, DE GROOTSTE GELEERDE DIE DE WERELD OOIT HEEFT GEKEND!
VREEMD! IK HEB UW NAAM NOOIT GEHOORD!
TOT NOG TOE, NEEN... MAAR WELDRA ZAL MIJN NAAM ZO BEROEMD ZIJN ALS DIE VAN GEORGES WASHINGTON!
JA, WANT IK GA DE WERELD REDDEN!
WAAR-VAN?
VAN DE OVERBEVOLKING! ER IS OP DE AARDE NIET GENOEG PLAATS MEER VOOR IEDEREEN!
DENKT U?
DE TRAMS ZIJN BOMVOL... DE APPARTEMENTEN TE KLEIN...
SNACK BAR
SNACK BAR
EINDELOZE RIJEN HAASTIGE MENSEN VERDRINGEN ELKAAR VOOR DE " SNACK BARS"!
EN WELDRA ZAL DE AARDE NIET GENOEG MEER VOORTBRENGEN OM EENIEDERS EETLUST TE VOLDOEN!
EN WAT WILT U DAN DOEN? DE EETLUST VERMINDEREN?
PRECIES! DOOR DE MENSEN KLEINER TE MAKEN!
MIJN LUCHTSCHIP IS GELADEN MET X-5! IK STA GEREED OM DE MENSHEID TE REDDEN!
DROMMELS! DE KEREL MEENT HET!
IK ZAL BEGINNEN MET JULLIE VIER...!
NEEN!
POOF!
HI! HI! WAT BEN IK TOCH EEN GENIE!
HELP!
HUM... DE KINDEREN ZIJN ER NIET! IK BEHANDEL ZE LATER WEL!
WAK! WACHT OP MIJ!
PSST! OOM DONALD! HIERHEEN!
KINDEREN!
GODDANK ZIJN JULLIE TENMINSTE ONGEDEERD!
JA! WIJ HEBBEN ONZE GESTALTE BEHOUDEN!
HEU! HO! KIJK GINDER EENS!
HIJ RIJDT ZIJN LUCHTSCHIP UIT DIE LOODS!
KIJK NAAR DIE MONDSTUKKEN VAN GIETERS! DAT LOOPT VERKEERD!
WIJ MOETEN HEM AANHOUDEN VOOR HIJ DE MENSHEID IN LILLIPUTTERS VERANDERT!

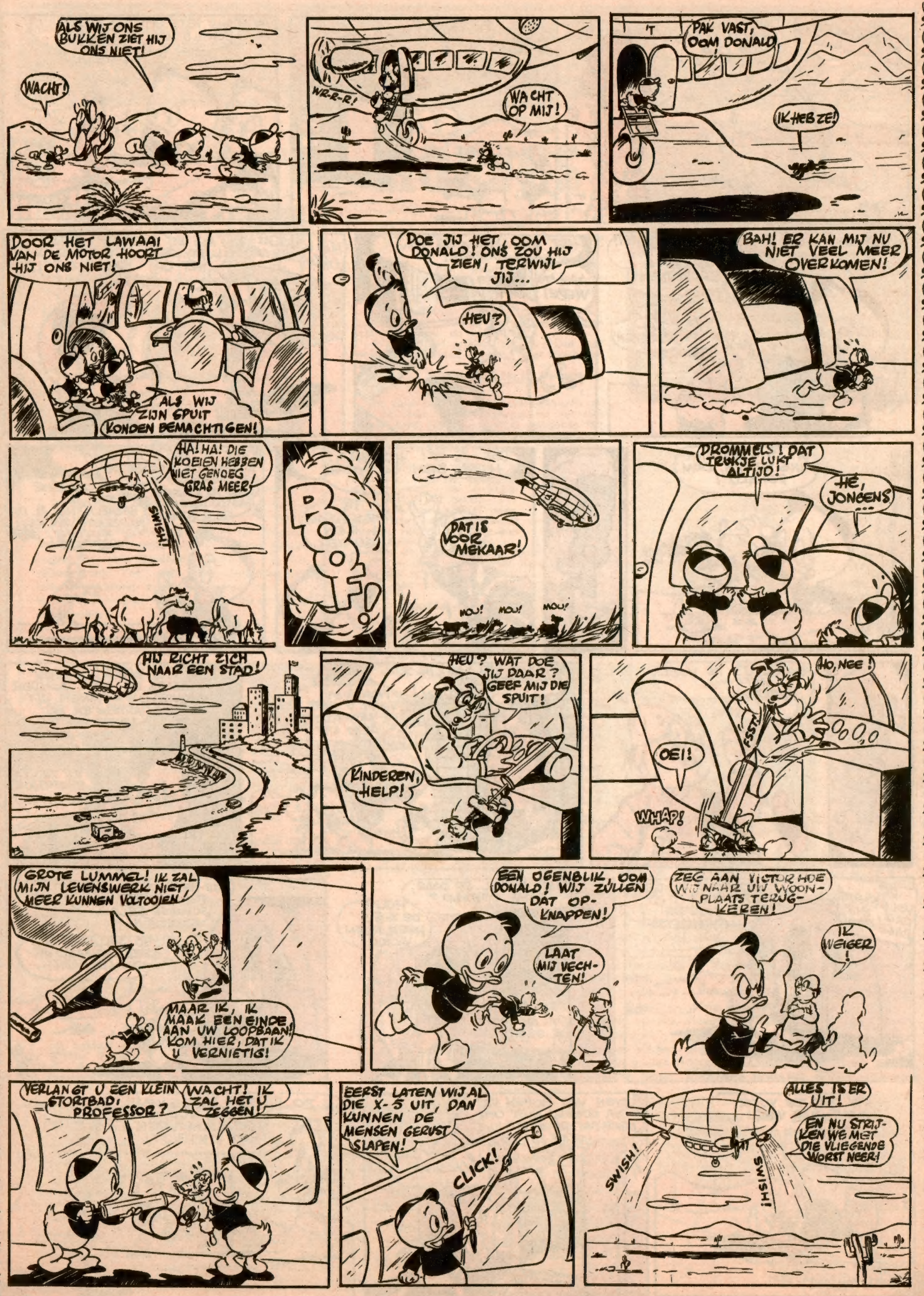
ALS WIJ ONS BUKKEN ZIET HIJ ONS NIET!
WACHT!
WR-R-R!
WACHT OP MIJ!
PAK VAST, OOM DONALD!
IK HEB ZE!
DOOR HET LAWAAI VAN DE MOTOR HOORT HIJ ONS NIET!
ALS WIJ ZIJN SPUIT KONDEN BEMACHTIGEN!
DOE JIJ HET, OOM DONALD! ONS ZOU HIJ ZIEN, TERWIJL JIJ...
HEU?
BAH! ER KAN MIJ NU NIET VEEL MEER OVERKOMEN!
HA! HA! DIE KOEIEN HEBBEN NIET GENOEG GRAS MEER!
SWISH!
POOF!
DAT IS VOOR MEKAAR!
MOU! MOU! MOU!
DROMMELS! DAT TRUKJE LUKT ALTIJD!
HE, JONGENS...
HIJ RICHT ZICH NAAR EEN STAD!
HEU? WAT DOE JIJ DAAR? GEEF MIJ DIE SPUIT!
KINDEREN, HELP!
HO, NEE!
OEI!
FSST
WHAP!
GROTE LUMMEL! IK ZAL MIJN LEVENSWERK NIET MEER KUNNEN VOLTOOIEN!
MAAR IK, IK MAAK EEN EINDE AAN UW LOOPBAAN! KOM HIER, DAT IK U VERNIETIG!
EEN OGENBLIK, OOM DONALD! WIJ ZULLEN DAT OPKNAPPEN!
LAAT MIJ VECHTEN!
ZEG AAN VICTOR HOE WIJ NAAR UW WOONPLAATS TERUGKEREN!
IK WEIGER!
VERLANGT U EEN KLEIN STORTBAD, PROFESSOR?
WACHT! IK ZAL HET U ZEGGEN!
EERST LATEN WIJ AL DIE X-5 UIT, DAN KUNNEN DE MENSEN GERUST SLAPEN!
CLICK!
ALLES IS ER UIT!
EN NU STRIJKEN WE MET DIE VLIEGENDE WORST NEER!
SWISH!
SWISH!

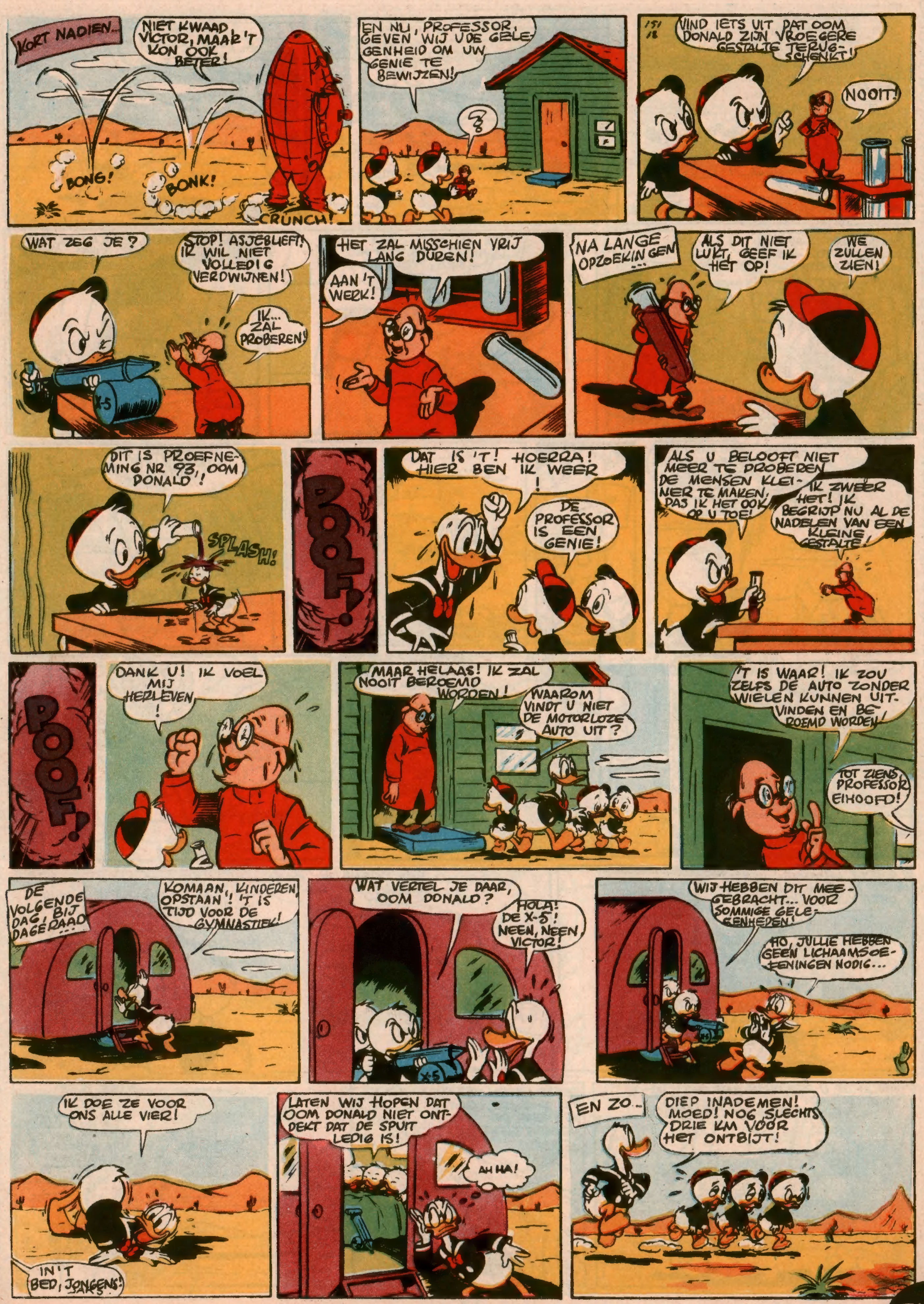

VOLGENDE VRIJDAG : **DE ONDERGANG VAN JEREMIAS**

Kruiswoordpuzzle

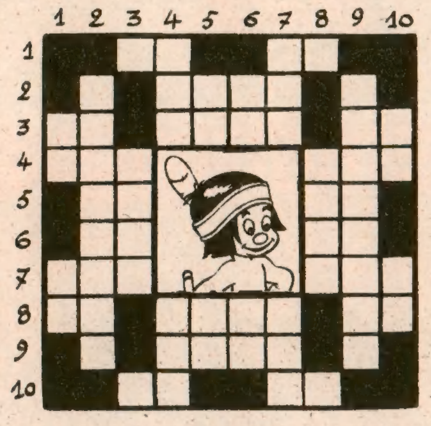

HORIZONTAAL

1. Op dit ogenblik, thans; Muzieknoot. - 2. Meisjesnaam. - 3. Nederlandse Unie (afk.); Rivier in België; Nummer (afk.). - 4. Werktuig van de schoenmaker; Bevel tot staan. - 5. Noot; Aantonende wijs. - 6. Oog zonder begin; Romeins Opperbevel (afk.). - 7. Latijnse groet; Vat. - 8. Noot; Schepsel met rede en verstand; Eiland (St-Martin de ...). - 9. Smalle, nauwe. - 10. Rund; Kinderwoord voor moeder.

VERTIKAAL

1. Omgekeerd voegwoordje; Slede. - 2. Trui. - 3. Overlevering, legende. - 4. Nachtvogel; Keukengerief. - 5. Muzieknoot; Voegwoordje. - 6. Noot; Nieuwe Gids (afk.). - 7. Vul in : RAE; Zoon van Noë. - 8. Tergt, plaagt. - 9. Wat volgt op een vraag. - 10. Zeilhout; Omgekeerd voegwoordje.

(Oplossing in Nr 152)

MOPJES

— Wat kost die lap zijde? vroeg een hardhorige dame.

— Vijf en twintig gulden! mevrouw.

— Veel te duur! Ik geef u niet meer dan twee tientjes!

— U heeft me niet goed verstaan, mevrouw. Ik zei dat de lap vijftien gulden kost, herhaalde de winkelier.

— O, vijftien gulden, zegt u? Dat valt mee. Maar ik geef u beslist niet meer dan een tientje!

(Koelman Hans, Den Haag)

★ ★ ★

Een heer had een papegaai gekocht en trok er mee naar huis, waar hij het dier in een lade zette. 's Nachts donderde het geweldig en het verschrikte dier riep :

— Broek aannn! Bed uittt! De kelder innn!

Zijn meester hoorde dit en toog met de papegaai opnieuw naar de verkoper en vertelde het geval.

— Ja, meneer, zei deze, giet hem een glas water over 't hoofd, hij doet het nooit meer!

Toen de papegaai zijn liedje herbegon, goot zijn baas water over zijn hoofd en de vogel schreeuwde er bij :

— ...en neem uw paraplu mee, het regent!

(Boddaert Jacqueline, Hemiksem)

★ ★ ★

Tante Maria heeft een kindje gekocht.

JANTJE : Mama, wat gaat tante met haar oude baby doen nu ze er een nieuwe heeft?

(Van Bavel Jeanne, Antwerpen)

★ ★ ★

Rikske heeft iets misdaan. Hij heeft kans gezien zijn klein broertje een kiezelsteentje in 't oor te stoppen en moeder kan het ding er maar niet uit krijgen. Als moeder vraagt waarom hij dit gedaan heeft, antwoordt Rikske :

— Maar, moeder, je hebt toch gezegd dat bij broertje alles 't ene oor in, en 't ander oor uit gaat en nu... nu is het niet waar!

(Van den Broeck Eddy, (Deurne-C.)

OPGELET! Knip deze bon uit!

— Hij is geld waard! —

MICKEY-MAGAZINE

JEUGDDAGEN 1953

Paleis voor Schone Kunsten, Brussel, van 3 tot 13 September

GUNSTBON 50 % vermindering

WAARDE 5 FRANK

OPGELET! DE SCHOOLTIJD NADERT! IS JE BOEKENTAS IN ORDE?

Raadseltjes

Volgende raadseltjes werden ingezonden door : JANSSENS Gilberte (Brugge), LAUWERS Hedwig (St-Niklaas-W.), LINSSENS Gisela (Antwerpen), CAESTEEKER Daniël (St-Kruis-Brugge), STEYAERT Erika (St-Amandsberg), COOLS Roger (Antwerpen) en JANSEN Johan (Amsterdam).

1. Kent ge het verschil tussen een soldaat en de sneeuw?
2. Wat horen bijna alle mensen het liefst zingen?
3. Ik hang aan 't staartje van de vink, en ook aan dat van de koekoek. Wie kent mij?
4. Wanneer zegt een Amerikaan « Goede morgen »?
5. Mijn eerste is vadsig van aard; mijn tweede is een hemellichaam; mijn derde een zangvogel en mijn geheel is iemand die heimelijk afluistert.
6. Waar zijn de mannen en de vrouwen het zwartst?
7. Wanneer draagt een paard schoenen?

ANTWOORDEN

1. Een soldaat moet vroeg opstaan en de sneeuw mag blijven liggen. - 2. Hun eigen lof. - 3. De letter K. - 4. Als hij Nederlands spreekt. - 5. Luistervink (lui-ster-vink). - 6. In Kongo. - 7. Als er een ruiter op zit.

Weet je wat deze chinese namen betekenen?

Chinees is helemaal niet moeilijk voor... wie 't begrijpt! Oordeel maar :

PEKING (PE, noord + KING, hoofdstad) = Noorderhoofdstad.
NANKING (NAN, zuid + KING, hoofdstad) = Zuiderhoofdstad.
SJANGHAI (SJANG, boven + HAI, zee) = Bovenzee.
THONGHAI (THONG, oost + HAI, zee) = Oostzee.
NANHAI (NAN, zuid + HAI, zee) = Zuidzee.
SIKIANG (SI, west + KIANG, stroom) = Weststroom.
JANTSEKIANG (JANTSE, zeezoon + KIANG, stroom) = Zeezoonstroom.
PEIHO (PEI, wit + HO, rivier) = Witte rivier.
HOANGHO (HOANG, geel + HO, rivier) = Gele rivier.
SJANTOENG (SJAN, gebergte + TOENG, oost) = Oostgebergte.

In de Chinese namen van steden, stromen, zeeën, enz., komen meer dergelijke samenstellingen voor, b.v. in **HONAN, KIANGSI, SJANTOENG, SJANSI, FOEKIEN** (FOE, stad + KIN, goud), **KWANGSI** (KWANG, breed), **TIENTSIN** (TIEN, hemel), enz.

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	72.—	138.—	270.—
B. Kongo fr.	75.—	145.—	283.—
Luchtp. :	235.—	460.—	907.—

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY-MAGAZINE, 47, Hopstraat, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. - COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1953.

OPLOSSING VAN DE ZWAANTJES-PUZZLE EN HET KRW. UIT Nr 150

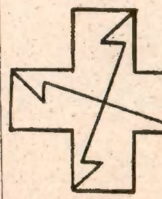

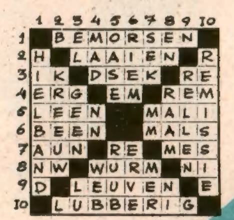

CLUB MICKEY BON 15

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.